สรุปย่อพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยเขตปลอดภัยในราชการทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๘

๑. เจตนารมณ์ของกฎหมาย

เพื่อให้อำนาจในการกำหนดเขตบริเวณเพื่อรักษาความปลอดภัยให้กับที่ตั้งหน่วยทหาร อันมีผลกระทบต่อบุคคลพลเรือนในการจำกัดสิทธิเสรีภาพในการใช้ประโยชน์บนที่ดินของตนที่ตั้งอยู่ในบริเวณเขตปลอดภัยให้ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

๒. การใช้บังคับ (มาตรา ๒)

ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ประกาศเมื่อ ๗ พฤศจิกายน ๒๔๗๘)

๓. นิยามศัพท์ (มาตรา ๓)

"เขตปลอดภัย" ในราชการทหาร หมายถึง บริเวณโดยรอบที่ทหารเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยในราชการทหาร

๔. การกำหนดบริเวณเขตปลอดภัย (มาตรา ๔)

ให้กำหนดขึ้นไว้โดยพระราชกฤษฎีกาเป็นคราว ๆ และให้มีแผนที่ประเมินเขตไว้ท้ายพระราชกฤษฎีกาด้วย

๕. ข้อห้าม (มาตรา ๕)

ห้ามมิให้ปลูกสร้างโรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้าง หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงโรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้างที่มีอยู่แล้ว หรือเพาะปลูกต้นไม้ซึ่งอาจเป็นภัย หรือยักย้ายต้นไม้ที่ปลูกไว้แล้วอันมีสภาพเป็นอสังหาริมทรัพย์ในบริเวณเขตปลอดภัยนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากกระทรวงกลาโหม

๖. บทกำหนดโทษ (มาตรา ๗)

ผู้ใดกระทำฝ่าฝืนมีความผิดดังต่อไปนี้

๑. ต่อหน้าราชศัตรู ให้จำคุกไม่เกิน ๕ ปี

๒. มิได้กระทำความผิดต่อหน้าราชศัตรู แต่ได้กระทำในเวลาสงคราม หรือในเขตใช้กฎอัยการศึก ให้จำคุกไม่เกิน ๓ ปี

๓. กระทำความผิดในเวลาอื่นนอกจากที่กล่าว ให้จำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๗. ผู้รักษาการ

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม มีหน้าที่รักษาการและมีอำนาจออกกฎกระทรวง กำหนดลักษณะของเครื่องหมายและกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้